

กฎหมายล้มละลาย

การบรรยายครั้งที่ ๑๕

โดย อาจารย์ ดร.กนก จุลมนต์

ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา

วันพุธที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๖

ณ เนติบัณฑิตยสภา

เนื้อหาส่วนที่เหลือ

๑. การปิดคดี (ม. ๑๓๓, ๑๓๔)
๒. การยกเลิกการล้มละลาย (ม. ๑๓๕, ๑๓๖)
๓. การโต้แย้งการกระทำหรือคำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ (ม.๑๔๖)
๔. การร้องขอตัดทรัพย์ในคดีล้มละลาย (ม.๑๕๘)

เรื่องที่น่าสนใจในการเตรียมตัวสอบ สมัย ๓๕

๑. การฟ้องลูกหนี้ให้ล้มละลาย (หมวด ๑)
๒. การขอให้ล้มละลายในกรณีอื่น (หมวด ๓)
๓. กฎหมายที่ใช้ในการดำเนินคดีล้มละลาย
๔. การจัดการทรัพย์สินและกิจการของลูกหนี้
๕. การประนอมหนี้ก่อนล้มละลายและหลังล้มละลาย
๖. การขอรับชำระหนี้ของเจ้าหนี้มีประกัน
๗. การตรวจคำขอรับชำระหนี้และการสอบสวนคำขอรับชำระหนี้
๘. การปิดคดีและการยกเลิกการล้มละลาย

การปิดคดี ม.๑๓๓ และ ๑๓๔

- หน้าที่ตามม.๑๖๐ จพท. เป็นพนักงานสอบสวนตามป.วิ.อ. ความผิดในทางอาญาเกี่ยวกับล้มละลาย

การยกเลิกการล้มละลาย ม.๑๓๕

- กฎหมายกำหนดให้สิทธิผู้มีส่วนได้เสีย (เจ้าหนี้หรือลูกหนี้) หรือจพท. มีคำขอต่อศาลได้
- ม.๑๓๕(๑) มีที่มาจาก ม. ๑๕๕ และ ๑๕๖
- ม.๑๓๕(๒) ต้องเป็นเหตุที่เกิดภายหลังศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดแล้ว (๑๗๕๑/๒๗) และ ๔๔๖๔/๕๒) เจ้าหนี้ถอนคำขอรับชำระหนี้ จึงไม่มีเจตนาขอรับชำระหนี้อีกต่อไป (เปรียบเทียบกับ ม.๑๔-เหตุอื่นที่ไม่ควรให้ลูกหนี้ล้มละลาย เป็นเหตุที่เกิดก่อนวันที่ศ.มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด)

การยกเลิกการล้มละลาย (ต่อ)

- ม.๑๓๕ (๓) ชำระเฉพาะเจ้าหนี้ที่ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ไว้และศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ได้รับชำระหนี้แล้วเท่านั้น

ผลของคำสั่งยกเลิกการล้มละลาย

- ม.๑๓๖ คำว่า “หนี้สิน” หมายความว่า หนี้ที่เจ้าหนี้ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ไว้ในคดีล้มละลายและหนี้ที่เจ้าหนี้ไม่ได้ยื่นคำขอฯ เจ้าหนี้ทั้งสองกรณีก็มีสิทธิที่จะฟ้องลูกหนี้เกี่ยวกับหนี้สินนั้นเป็นคดีล้มละลายคดีใหม่หรือคดีแพ่งธรรมดาอีกได้ (๑๗๐๓-๑๗๐๔/๒๕๐๖)(ประชุมใหญ่) หนี้อย่อมกลับสภาพเป็นหนี้ที่สมบูรณ์

ผลของคำสั่งยกเลิกการล้มละลาย (ต่อ)

- เมื่อพิจารณาถ้อยคำในม.๑๓๕(๓) และ (๔) ก็เห็นได้ว่า เมื่อศาลมีคำสั่งยกเลิกการล้มละลายด้วยเหตุตามอนุมาตราดังกล่าวแล้ว ลูกหนี้ย่อมหลุดพ้นจากหนี้สินทั้งหมดรวมทั้งหนี้ตามมาตรา ๗๗(๑) และ (๒) ด้วย กรณีจึงไม่อาจนำมาตรา ๗๗ ซึ่งเป็นบทบัญญัติเรื่องผลของการปลดจากล้มละลายมาใช้บังคับได้ (๘๐๖/๓๘; ข้อสอบ สมัย ๕๑)
- เมื่อศาลมีคำสั่งยกเลิกการล้มละลายตามม. ๑๓๕ (๓) โจทก์จึงหลุดพ้นจากหนี้สินทั้งหมด ซึ่งรวมทั้งหนี้ภาษีอากรตามฟ้อง จำเลยที่ ๒ ไม่มีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของโจทก์นำเงินมาชำระหนี้ค่าภาษีอากรตามป.รัชฎากร ม. ๑๒ (๑๓๖/๔๐)

ผลของคำสั่งยกเลิกการล้มละลาย (ต่อ)

- ทำให้ลูกหนี้ซึ่งเป็นนิติบุคคลต้องเลิกกันเพราะเหตุล้มละลายกลับมีสภาพเป็นนิติบุคคลดั้งเดิม (๕๕๐/๑๔ และ ๒๕๘/๒๕)
- ทำให้จพท. ไม่มีอำนาจที่จะจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ต่อไป (๓๓๒๑-๒๒/๓๔ และ ๖๖๕๑/๓๗)
- ทำให้ไม่มีประโยชน์ที่ศาลจะพิจารณาคดีที่ค้างพิจารณาซึ่งพิพาทหรือโต้แย้งกันในปัญหาอื่นๆ ศาลจึงจำหน่ายคดีที่ค้างพิจารณาอยู่ได้โดยไม่ต้องวินิจฉัยชี้ขาดคดี (๑๑๕๖/๒๔ และ ๖๐๔๕/๕๔)

คำพิพากษาศฎีกาที่ ๕๘๕/๒๕๖๔ จำเลยที่ ๒ ได้รับการปลดจากการ
ล้มละลายตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๘๑/๑ เมื่อ
วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ซึ่งมีผลทำให้จำเลยที่ ๒ หลุดพ้นจากเป็น
บุคคลล้มละลายและมีอำนาจในการจัดการทรัพย์สินหรือกิจการของตนซึ่ง
ได้มานับแต่วันที่ได้รับการปลดจากล้มละลายแล้วเท่านั้น ส่วนเจ้าพนักงาน
พิทักษ์ทรัพย์ยังคงมีอำนาจในการจัดการและรวบรวมทรัพย์สินของจำเลยที่ ๒
ซึ่งเป็นทรัพย์สินอันอาจแบ่งได้ในคดีล้มละลายตามมาตรา ๑๐๕ เพื่อนำมา
ชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ในคดีล้มละลายต่อไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ทั้งจำเลยที่
๒ ซึ่งได้รับการปลดจากล้มละลายนั้นยังมีหน้าที่ช่วยในการจำหน่ายและ
แบ่งทรัพย์สินของตนซึ่งตกอยู่กับเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตามที่เจ้าพนักงาน
พิทักษ์ทรัพย์ต้องการ ตามมาตรา ๗๕...

ส่วนการยกเลิกการล้มละลายนั้น มาตรา ๑๓๕ บัญญัติว่า “เมื่อผู้มีส่วนได้เสีย หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำขอ ศาลมีอำนาจสั่งยกเลิกการล้มละลายได้ ...” เช่นนี้ จะเห็นได้ว่าการที่จะมีการยกเลิกการล้มละลายได้ก็โดยเหตุศาลมี คำสั่งในขณะที่จำเลยยังถูกพิทักษ์ทรัพย์หรือเป็นบุคคลล้มละลายอยู่เท่านั้น แต่ เมื่อในคดีนี้ปรากฏว่าจำเลยที่ ๒ ได้รับการปลดจากการล้มละลายตาม พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๔๘๓ มาตรา ๘๑/๑ แล้ว อันทำให้จำเลยที่ ๒ หลุดพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลายไปแล้ว จึงไม่มีเหตุที่ศาลจำเป็นต้องสั่ง ยกเลิกการล้มละลายอีก ส่วนการที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำขอให้ศาลมี คำสั่งปิดคดีตามมาตรา ๑๓๓ และศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งอนุญาตให้ปิดคดี เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๐ นั้น คำสั่งให้ปิดคดีดังกล่าวก็มีผลตามมาตรา ๑๓๔ คือเพียงให้ระงับการจัดการต่าง ๆ ไว้ เท่านั้น...

แต่ไม่ทำให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์หลุดพ้นจากหน้าที่ในการรวบรวมทรัพย์สินของจำเลยที่ ๒ ที่ได้มาก่อนจะพ้นจากภาวะการล้มละลายและนำไปแบ่งให้แก่เจ้าหนี้ของจำเลยที่ ๒ ต่อไป เมื่อข้อเท็จจริงได้ความว่า จำเลยที่ ๒ ยังคงมีทรัพย์สินคือที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๑๐๑๔ อันเป็นทรัพย์สินที่จำเลยที่ ๒ มีอยู่ในเวลาเริ่มต้นแห่งการล้มละลายตามมาตรา ๑๐๕ (๑) และเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ดำเนินการอายัดที่ดินดังกล่าวไว้แล้ว จำเลยที่ ๒ จึงยังคงมีหน้าที่ช่วยในการจำหน่ายและแบ่งทรัพย์สินดังกล่าวซึ่งตกอยู่กับเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตามที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ต้องการและเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจในการรวบรวมทรัพย์สินดังกล่าวและนำไปแบ่งให้แก่เจ้าหนี้ของจำเลยที่ ๒ ต่อไป...

ดังนั้น การที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานว่าไม่อาจรวบรวมทรัพย์สิน
ของจำเลยที่ ๒ ได้ ขอให้มีการสั่งยกเลิกการล้มละลายของจำเลยที่ ๒
และศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งยกเลิกการล้มละลายของจำเลยที่ ๒ ตาม
มาตรา ๑๓๕ (๔) จึงเป็นการสั่งไปโดยไม่ชอบ ศาลฎีกาเห็นสมควรให้
เพิกถอน และเมื่อพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๔๘๓ ไม่มี
บทบัญญัติให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งยกเลิกการล้มละลายไว้เป็นการ
เฉพาะจึงต้องนำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
มาตรา ๒๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาล
ล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๔

การประนอมหนี้ภายหลังล้มละลาย

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๔๖๘/๒๕๖๔ ผู้ร้องในฐานะเจ้าหนี้รายที่ ๑๕๐, ๓๕๓, และ ๓๕๔ ซึ่งเป็นเจ้าหนี้มีประกันเหนือที่ดินกรรมสิทธิ์ของจำเลยที่ ๒ ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ โดยขอให้ผู้คัดค้านขายทอดตลาดทรัพย์หลักประกันแล้ว ตามม.๘๖ (๓) การที่จำเลยที่ ๒ เสนอคำขอประนอมหนี้ โดยขอชำระเงิน ๕๕๐ ล้านบาท เพื่อไถ่ถอนจำนองทรัพย์หลักประกันจากผู้ร้องและให้คืนโฉนดที่ดินแก่จำเลยที่ ๒ แล้วขอให้ผู้คัดค้านถอนการยึดทรัพย์หลักประกัน ทั้งที่ผู้ร้องขอรับชำระหนี้สำหรับเจ้าหนี้รายที่ ๑๕๐ เป็นเงิน ๑๗๔ ล้านบาท เศษ เจ้าหนี้รายที่ ๓๕๓ เป็นเงิน ๑๘๒ ล้านบาท เศษ และเจ้าหนี้รายที่ ๑๕๔ มีสิทธิได้รับชำระหนี้ตามคำพิพากษาศาลฎีกาเป็นเงิน ๗๐๑ ล้านบาท เศษ...

และผู้ร้องในฐานะเจ้าหนี้มีประกันอันมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินหลักประกัน
ก่อนเจ้าหนี้อื่นได้ใช้สิทธิเลือกที่จะให้ผู้คัดค้านจัดการกับทรัพย์สิน
หลักประกันของผู้ร้องด้วยวิธีให้ผู้คัดค้านขายทอดตลาดทรัพย์สิน
หลักประกันแล้วขอรับชำระหนี้สำหรับจำนวนที่ยังขาดอยู่ตามม.๕๖ (๓)
คำขอประนอมหนี้ภายหลังล้มละลายของจำเลยที่ ๒ ที่ขอไถ่ถอนทรัพย์สิน
หลักประกันของผู้ร้องโดยที่จำเลยที่ ๒ กำหนดราคาไถ่ถอนทรัพย์สิน
หลักประกันเองซึ่งผู้ร้องไม่ยินยอมด้วย จึงเป็นคำขอประนอมหนี้ที่
กระทบสิทธิของผู้ร้องในฐานะเจ้าหนี้มีประกัน อันเป็นคำขอประนอมหนี้
ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย...

และผู้คัดค้านไม่อาจดำเนินการจัดประชุมเพื่อเสนอให้ที่ประชุมเจ้าหน้าที่
ลงมติเพื่อพิจารณาคำขอประนอมหนี้ภายหลังจากล้มละลายของจำเลยที่ ๒
ดังกล่าวได้ การจัดประชุมเจ้าหน้าที่ครั้งอื่นเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๑
เพื่อพิจารณาคำขอประนอมหนี้ภายหลังจากล้มละลายของจำเลยที่ ๒ ของผู้
คัดค้านจึงกระทำโดยมิชอบ

หมวด ๕ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

๑. ม. ๑๔๕ การดำเนินการที่จพท.ต้องได้รับความเห็นชอบของกรรมการ เจ้าหนี้หรือที่ประชุมเจ้าหนี้ตาม ม.๔๑

ฎีกา ๒๔๓๕/๔๐ การที่ผู้ร้องเสนอขอชดใช้เงินและขอลดดอกเบี้ยคดีนี้ เท่ากับเป็นการประนีประนอมยอมความ ซึ่งจพท.ผู้คัดค้านจะ ประนีประนอมยอมความได้ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบของกรรมการจท. หรือที่ประชุมจท.ตามม.๑๔๕(๕) ประกอบม.๔๑ เมื่อที่ประชุมจท. ยอมรับข้อเสนอ และมีมติตามข้อเสนอของผู้ร้องแล้วก็เท่ากับเป็นการให้ ความเห็นชอบในการประนีประนอมยอมความ ถ้าไม่มีคำสั่งศาลห้าม มิให้ปฏิบัติตามมติ ก็ต้องปฏิบัติตามมตินั้น กรณีไม่มีทางที่ผู้คัดค้านจะ ปฏิบัติเป็นอย่างอื่นผิดไปจากมติที่ประชุมเจ้าหนี้ได้

หมวด ๕ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ (ต่อ)

๒. ม. ๑๔๖ การโต้แย้งการกระทำหรือคำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

- ถ้าหากผู้ร้องมิได้ยื่นคำขอต่อศาลตามม.๑๔๖ นี้ ภายในกำหนดเวลาที่บัญญัติไว้ในม.๑๔๖ คำร้องของผู้ร้องย่อมขาดอายุความ

หมวด ๖ อำนาจศาลและกระบวนการพิจารณาคดีล้มละลาย

๓. ม. ๑๕๘ การร้องข้ดทรัพย์ในคดีล้มละลาย

- การร้องข้ดทรัพย์ในคดีล้มละลายต้องยื่นคัดค้านต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ก่อน จะยื่นคำร้องขอต่อศาลทันทีไม่ได้ (๒๗๕๕/๕๕)
- ถ้าจพท.สอบสวนแล้วมีคำสั่งให้ถอนการยึด เจ้าหนี้ซึ่งไม่เห็นด้วยมีสิทธิร้องคัดค้านได้ตามม.๑๔๖ (๕๕๓/๐๕)
- คฎ. ฎ. ๑๑๑๘/๖๐, ๑๒๔๑/๖๐ และ ๕๖๗๕/๖๐ ในหนังสือคำอธิบาย (พิมพ์ครั้งที่ ๘) หน้า ๓๖๕ – ๓๗๐ ประกอบ

เรื่องที่น่าสนใจในการเตรียมตัวสอบ สมัย ๓๕

๑. การฟ้องลูกหนี้ให้ล้มละลาย (หมวด ๑)
๒. การขอให้ล้มละลายในกรณีอื่น (หมวด ๓)
๓. กฎหมายที่ใช้ในการดำเนินคดีล้มละลาย
๔. การจัดการทรัพย์สินและกิจการของลูกหนี้
๕. การประนอมหนี้ก่อนล้มละลายและหลังล้มละลาย
๖. การขอรับชำระหนี้ของเจ้าหนี้มีประกัน
๗. การตรวจคำขอรับชำระหนี้และการสอบสวนคำขอรับชำระหนี้
๘. การปิดคดีและการยกเลิกการล้มละลาย

๑. หลักเกณฑ์การฟ้องคดีล้มละลายของเจ้าหนี้ไม่มีประกัน

(หนังสือฯ หน้า ๗ ถึง ๘, ๑๕ และ ๒๒ ถึง ๒๓)

คำพิพากษาฎีกาที่ ๒๘๓๖/๒๕๖๐

ภายหลังจากศาลมีคำพิพากษาแล้ว จำเลยไม่ชำระหนี้ตามคำพิพากษา โจทก์นำเจ้าพนักงานบังคับคดียึดทรัพย์จำนองออกขายทอดตลาดได้เงินไม่พอชำระหนี้ โจทก์ได้สืบหาทรัพย์สินอื่นของจำเลยแล้วไม่พบว่าจำเลยมีทรัพย์สินอื่นใดที่จะพึงยึดมาชำระหนี้ได้อีก กรณีจึงต้องด้วยข้อสันนิษฐานว่าจำเลยมีหนี้สินล้นพ้นตัวตาม ม. ๘ (๕) จำเลยมีหน้าที่ต้องนำสืบหักล้างข้อสันนิษฐานของกฎหมายดังกล่าวว่าจำเลยไม่ได้มีหนี้สินล้นพ้นตัว

ฎ. ๖๖๐๕/๖๐ ก่อนฟ้องคดีนี้ โจทก์มีหนังสือทวงถามให้จำเลยชำระหนี้ โดยส่งทางไปรษณีย์ไปยังภูมิลำเนาของจำเลยสองครั้ง ครั้งที่สองไปรษณีย์กลับนำส่งให้แก่จำเลยไม่ได้ โดยระบุว่าไม่มารับภายในกำหนด ถือได้ว่าจำเลยได้รับหนังสือทวงถามให้ชำระหนี้ครั้งที่สองด้วยแล้ว ม. ๘(๕)

ฎ.๕๑๔/๕๕ จำเลยต้องผูกพันในผลของคำพิพากษาศาลแพ่ง โดยไม่จำต้องรอให้คดีถึงที่สุดตาม ป.วิ.พ. ม. ๑๔๕ มูลหนี้ตามคำพิพากษาเป็นหนี้ที่อาจกำหนดจำนวนได้โดยแน่นอน

๒. การขอให้ล้มละลายในกรณีอื่น: ในกรณีลูกหนี้เป็นนิติบุคคล (หน้า ๓๔-๓๕)

ผู้ชำระบัญชีขอให้นิติบุคคลล้มละลาย (ม. ๘๘)

ฎ. ๑๑๓๒/๒๕๒๑

การที่ผู้ชำระบัญชียื่นคำร้องขอให้นิติบุคคลล้มละลายตาม ม. ๘๘ นั้น ไม่จำกัดว่าลูกหนี้มีทรัพย์สินไม่พอกับหนี้สินเป็นจำนวนมากน้อยเท่าใด

ฎ. ๑๑๓๒/๒๕๒๑

- ตามบทบัญญัติของ ม. ๘๕ มีประเด็นให้พิจารณาเพียงว่า ผู้ถูกขอให้ล้มละลายตามห้างเป็นหุ้นส่วนไม่จำกัดความรับผิดชอบหรือไม่เท่านั้น โดยบุคคลดังกล่าวไม่มีอำนาจต่อผู้คดีหรือนำสืบว่าตนมีทรัพย์สินที่จะชำระหนี้ของห้างหรือมิใช่เป็นผู้มีหนี้สินส่วนตัว
- โจทก์ไม่ต้องนำสืบว่าจำเลยที่ ๒ หุ้นส่วนผู้จัดการมีหนี้สินส่วนตัว และจำเลยที่ ๒ ก็ไม่มีอำนาจต่อผู้คดีหรือนำสืบว่าตนมีทรัพย์สินพอที่จะชำระหนี้ของห้างหรือมิใช่เป็นผู้มีหนี้สินส่วนตัว (๒๔๕๘/๕๕ และ ๔๔๓๑/๖๐)

๓. กฎหมายที่ใช้ในการดำเนินคดีล้มละลาย (หน้า ๕๓,๕๔)

ฎ. ๕๒๘๔/๖๐ แม้มูลหนี้คดีนี้กับคดีก่อนต่างกันแต่เป็นหนี้ที่เกิดขึ้นพร้อมกันซึ่งโจทก์สามารถรวมกันฟ้องจำเลยให้ล้มละลายได้ในคดีก่อน ไม่ใช่เป็นหนี้ที่เกิดขึ้นใหม่ภายหลังคดีก่อน เมื่อทั้งสองคดีเป็นคู่ความเดียวกัน และประเด็นคดีที่วินิจฉัยอาศัยเหตุเดียวกันว่า โจทก์มีสิทธิฟ้องจำเลยให้ล้มละลายหรือไม่ แม้คดีก่อนศาลล้มฯ พิพากษายกฟ้องเพราะกรณีมีเหตุอื่นที่ไม่ควรให้จำเลยล้มละลายตามพรบ.ล้มฯ ม. ๑๔ โดยยังไม่ได้วินิจฉัยให้ได้รับความจริงตามม.๕ ที่ว่าจำเลยมีหนี้สินล้นพ้นตัวหรือไม่ ก็ถือว่าในคดีก่อนที่ศาลล้มฯ พิพากษายกฟ้องเป็นการวินิจฉัยในประเด็นแห่งคดีแล้ว คดีนี้จึงเป็นฟ้องซ้ำกับคดีก่อน ตามปวิพ.ม. ๑๔๘ ประกอบพรบ.จัดตั้งศาลล้มฯ ม. ๑๔

๓. กฎหมายที่ใช้ในการดำเนินคดีล้มละลาย (หน้า ๕๓,๕๔) (ต่อ)

ฎ. ๑๘๒๒/๖๐ เจ้าหนี้ย้นำส่งสำเนาคำฟ้องคดีล้มซึ่งมีเจ้าพนักงานศาลรับรองสำเนาถูกต้องมาทำยคำฟ้องอุทธรณ์เป็นการอ้างเอกสารเข้ามาภายหลังที่จพท. ทำความเห็นเสนอต่อศาลล้มและศาลล้มมีคำสั่งยกคำขอรับชำระหนี้ของเจ้าหนี้ยตามความเห็นของจพท. แล้ว จึงเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ได้ยกขึ้นว่ากล่าวมาแล้วในชั้นสอบสวนของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์และศาลล้มอันเป็นการฝ่าฝืนต่อปวิพ.ม.๒๔๘ (เดิม) ประกอบพรบ.จัดตั้งศาลล้มฯ ม. ๒๘ (เดิม)

พิมพ์ครั้งที่ ๘

มกราคม ๒๕๖๖

คำอธิบาย กฎหมายล้มละลาย

- ☉ การดำเนินคดีล้มละลาย
- ☉ กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ รวมถึงลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ปรับปรุงแก้ไขตามพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๖๑)

ธีพ จุลมนต์ อดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ดร.กนก จุลมนต์ ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น
ประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา

พิมพ์ครั้งที่ 4

ภาษาอังกฤษ สำหรับ นักกฎหมาย

English for Lawyers

สำหรับนิสิตนักศึกษากฎหมายทุกระดับรวมทั้งชั้นเนติบัณฑิตและ
ผู้เตรียมตัวสอบเข้ารับราชการในตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษาและอัยการ
ผู้ช่วยทุกสนาม

ดร.กนก จุลมนต์

ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา

ดร.สุธาทิพย์ จุลมนต์ ทัศนชัยกุล

ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา

คำนำ

(พิมพ์ครั้งที่ 4)

การพิมพ์ครั้งที่ 4 ผู้เขียนทั้งสองได้เพิ่มเติมเนื้อหา ได้แก่

- 1) ข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายความรู้ชั้นเนติบัณฑิต สมัยที่ 74 (สอบ 15 พฤษภาคม 2565)
- 2) ข้อสอบแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยผู้ช่วยผู้พิพากษา (สนามเล็ก) (สอบ 26 มิถุนายน 2565)
- 3) ข้อสอบแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษผู้ช่วยผู้พิพากษา (สนามเล็ก) (สอบ 26 มิถุนายน 2565)
- 4) ข้อสอบการอ่านจับใจความผู้ช่วยผู้พิพากษา (สนามเล็ก) (สอบ 26 มิถุนายน 2565)
- 5) ข้อสอบแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยผู้ช่วยผู้พิพากษา (สนามใหญ่) (สอบ 12 กุมภาพันธ์ 2565) และ
- 6) ข้อสอบแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษผู้ช่วยผู้พิพากษา (สนามใหญ่) (สอบ 12 กุมภาพันธ์ 2565)

ทั้งได้ปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาเดิมจากการพิมพ์สามครั้งแรกด้วย

ผู้เขียนทั้งสองคนหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นทางเลือกหนึ่งสำหรับการ
ศึกษาวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายที่มีส่วนช่วยให้ นิสิต นักศึกษา และผู้เตรียมตัวสอบ
วิชาภาษาอังกฤษในสนามต่างๆ สามารถทำความเข้าใจข้อนี้ได้ดีและสอบผ่านการสอบคัดเลือก
หรือการทดสอบความรู้ในสนามต่างๆ ตามที่ผู้ใช้หนังสือเล่มนี้ตั้งเป้าหมายไว้

ดร.กนก จุลมนต์ และ ดร.สุธาทิพย์ จุลมนต์ ทัศนชัยกุล
ธันวาคม 2565